

bige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 2041, lød således:

Til justitsministeren (20/11 98) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren overveje at ændre lovgivningen således, at en bilist, der af politiet måles med en promille, der uden diskussion ville give en dom for spirituskørsel, kan indsættes direkte til afsoning, og gerne samtidig ændre lovgivningen sådan, at straffen nedsættes set i forhold til, at straffen afsones øjeblikkeligt?«

Supplerende svar (15/12 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som oplyst i det foreløbige svar af 24. november 1998 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse fra Trafikministeriet.

Justitsministeriet har modtaget vedlagte udtalelse af 4. december 1998 fra Trafikministeriet. (Ikke optrykt her).

Det fremgår bl.a. af udtalelsen, at en gennemførelse af forslaget vil bryde med grundlæggende strafferetlige og retsplejemæssige principper.

Justitsministeriet er enig heri.

Ad spm. nr. S 559

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 2389, lød således:

Til justitsministeren (25/11 98) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke kommentarer har ministeren til den afgivne højesteretsdom, der omgør landsretsdommen om udvisning af to udenlandske statsborgere for gentagen narkokriminalitet, herunder om højesteretsdommen medfører overvejelser af ændringer i den eksisterende lovgivning på området?«

Supplerende svar (8/1 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som oplyst i den foreløbige besvarelse af 30. november 1998 har Justitsministeriet anmodet Rigsadvokaten og Indenrigsministeriet om udtalelser til brug for besvarelsen af spørgsmålet.

Rigsadvokaten henviser i sin udtalelse til omtalen af Højesterets afgørelser i nyhedsbrevet Rigsadvokaten Informerer nr. 17/1998. Dette nyhedsbrev indeholder følgende beskrivelse af afgørelserne:

»1. Den ene sag vedrører en 24-årig tyrkisk statsborger T, der som 5-årig var indrejst i Danmark og siden havde boet i landet sammen med sine forældre og søskende.

T var tidligere straffet adskillige gange for narkotika-, volds- og berigelseskriminalitet. Den aktuelle sag omhandlede salg af 0,11 gram heroin. T blev straffet med hæfte i 14 dage. Både byret og landsret udviste T i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, og under henvisning til, at ingen af de i § 26, stk. 1, nævnte hensyn talte afgørende herimod.

Sagen blev med Procesbevillingsnævnets tilsladelse indbragt for Højesteret, som den 24. november 1998 ophævede udvisningen.

Højesteret udtalte bl.a.:

»Tiltalte kom til Danmark som 4-5 årig og må dermed anses som andengenerationsindvandreren. Selv om han er opvokset i et hjem præget af forældrenes oprindelige livsform, deres medbragte sprog og kultur samt deres fortsatte tilknytning til fødestedet, har tiltalte boet næsten hele sit liv i Danmark og haft hele sin skolegang og hele sin - omend beskedne - arbejdsmarkedstilknytning her, hvor hans forældre og søskende fortsat bor. Med denne baggrund har tiltalte - som også erkendt af rigsadvokaten - en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning indebærer et indgreb i hans privatliv og familieliv og derfor kun kan ske, hvis indgrebet er nødvendiggjort af samfundsmæssige hensyn, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

På baggrund af tiltaltes tilknytning til Danmark finder Højesteret, at den kriminalitet, herunder narkotikakriminalitet, som tiltalte har gjort sig skyldig i - senest salg af 0,11 gram heroin, som medførte en straf på 14 dages hæfte - ikke er af en sådan grovhed, at udvisning af tiltalte kan anses for nødvendiggjort af samfundsmæssige hensyn. Udvisning vil derfor